19

İşçi Bülteni Özel Sayı 327
Temmuz 2008

Topkapı İşçi Bülteni

İğneden ipliğe herşeye zam... Zam... Zam...

Ya ücretlere?

Önceden 6. ayda ücretlere zam yapılması kuraldı. 6. ay gelince iyi-kötü bir zam alırdık. Fakat giderek 6. ay zamlarımızı ödemeyerek unutturmaya çalıştılar.

Şimdi başka bir oyunla karşılaşıyoruz. Yılbaşında yapılması gereken zammı belirleyip taksitlendirdiler. İkiye bölüp yarısını 7. aya ertelediler. Aslında bununla ücret artışlarımızın altı aylık dilimini çalıp cebe indirdiler. Hem de gözümüzü boyayarak.

Bu da yetmedi alay etmeye devam ediyorlar. "Siz yüksek maaş alıyorsunuz, daha bir de 6. ay zammı mı istiyorsunuz?" diyorlar.

Alın size 6. ay zammı!

Ekmeğe yüzde 26, elektriğe yüzde 44, bakliyata yüzde 42, ulaşıma yüzde 12, doğalgaza yüzde 28 zam yapıldı!

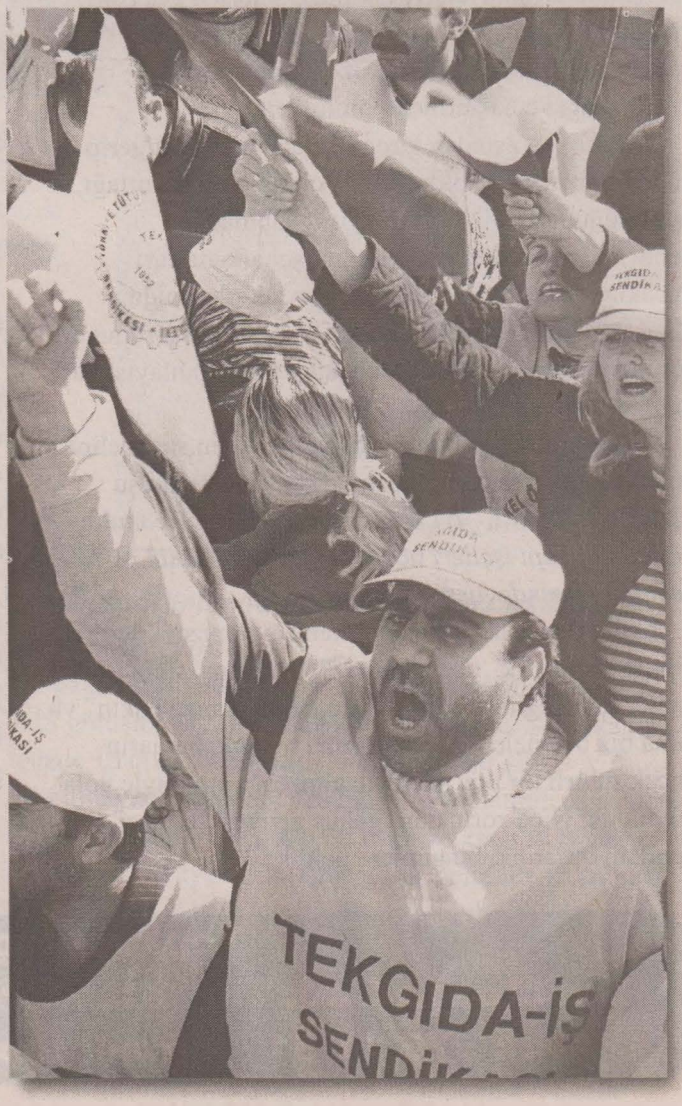
Alın size 6. ay zammı!

Emekli maaşlarına yüzde 2 (11 YTL), asgari ücrete yüzde 3,5 (15 YTL), düşük kademe memura yüzde 4 (20 YTL) artış yapılmış!

Alın size 6. ay zammı!

Milletvekili maaşları 4 bin YTL oldu!

Dağınıklığımızdan ve örgütsüzlüğümüzden yararlanarak bizimle dalga geçiyor, bize hakaret ediyorlar. Daha ne kadar susacağız? Biz ücretlerimize hakettiğimiz zamımı istiyoruz! Mücadele ederek alacağız!

Haksızlıkların karşısında yalnız ve çaresiz kalmamak için

Topkapı İşçi Derneği'ne üye olalım!

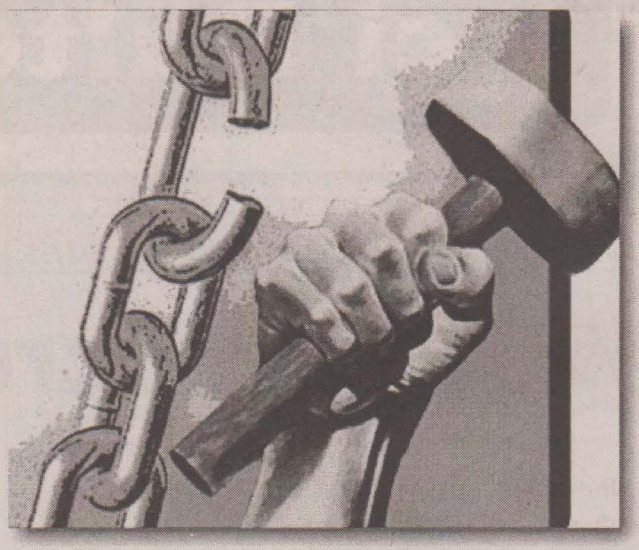
Topkapı İşçi Derneği, geçtiğimiz Aralık ayından itibaren çalışmalarına başladı. İşe başlarken şöyle seslenmiştik, *"Topkapı işçisi, artık yalnız değil. Zor durumda kaldığında yanında bulacağı, sırtını dayayıp destek alacağı, haksızlıklara ve baskılara göğüs germek için mücadele edeceği bir Derneği var artık!"*

Aradan geçen zaman içerisinde, İşçi Derneği bu iddiasına uygun bir pratik içerisinde davrandı. Açıldığı günden itibaren İşçi Derneği'ne gelen birçok işçi arkadaşımız sıkıntılarını paylaştı, dertlerini açtı, çözüm aradı. Kimi arkadaşımız tazminatı ve ihbarı ödenmeden kapı dışarı edildiği için geldi, kimisi ücretlerini alamamaktan şikayetçiydi, kimisi iş kazası geçirip ortada bırakılmıştı, kimisi sigortasız çalışıyordu, kimisi patronunun zorbalığına maruz kalmıştı, kimisi kandırılmış ve haklarından olmuştu…

Dernek, kapısından giren işçilere kol kanat gerip yuva oldu, arkadaş oldu, sırdaş oldu, derdinin ortağı, mutluluğunun şahidi oldu. Ayrım yapmadan kendisinden yardım isteyen tüm işçi arkadaşları kucakladı, sorunlarını çözmek için seferber oldu, elindeki tüm imkanlarını kullandı. Kısacası sorununuz sorunumuz, mücadeleniz mücadelemizdir anlayışıyla hareket etti.

En zor anında yanında İşçi Derneği'nin sıcak elini bulan işçi arkadaşlarımızdan biri düşüncelerini şu sözlerle ifade etti, *"İyi ki İşçi Derneği var! Ne mutlu bize ki Topkapı işçileri böyle bir derneğe sahip. Artık kendimi güvende hissediyorum."*

Evet arkadaşlar, yola çıkarken çevremizdekilerden birçok söz işittik. "İşe yaramaz", "yapamazsınız", "bu işçiler için değmez", "boş verin kendi işinize bakın" vb. Ama biz bu sözlere kulaklarımızı tıkadık, hakların ancak sabırlı bir mücadeleyle alınacağı bilinciyle yola koyulduk. Nice zorluklara göğüs gererek "olmaz" denileni başardık, bu günlere geldik.

Ancak buna rağmen yaptıklarımızı hala da yetersiz görüyoruz. Henüz Topkapı'da çalışma şartlarını işçilerin lehine değiştirecek gücü biriktirme noktasında hedeflerimizin uzağındayız. Buna rağmen inatla yürüyecek, İşçi Derneği'ni güçlendireceğiz. Yeter ki biz işçiler başımızı kaldırıp değiştirme iradesini gösterelim. Aşamayacağımız engel yoktur.

Bununla birlikte, İşçi Derneği'nin güçlenmesi ve gerçek rolünü oynayabilmesi Topkapı işçisinin, derneğini ne kadar sahiplendiğine bağlıdır. Ne kadar çok işçi arkadaşımız dernek çatısı altında yerini alıp derneğin mücadelesine ortak olursa, dernek işte o zaman büyük bir güç haline gelir.

Derneğe güç taşımak için tüm işçi arkadaşları öncelikle derneğe üye olmaya çağırıyoruz. Binlerin buluştuğu ve mücadelesine ortak olduğu bir İşçi Derneği'nin bükemediği kol olamaz. Bunun için İşçi Derneği'ne sahip çıkalım, üye olalım, dernek çatısı altında birleşelim.

Haydi İşçi Derneği'ne!

Haydi, birliğe, dayanışmaya ve mücadeleye!

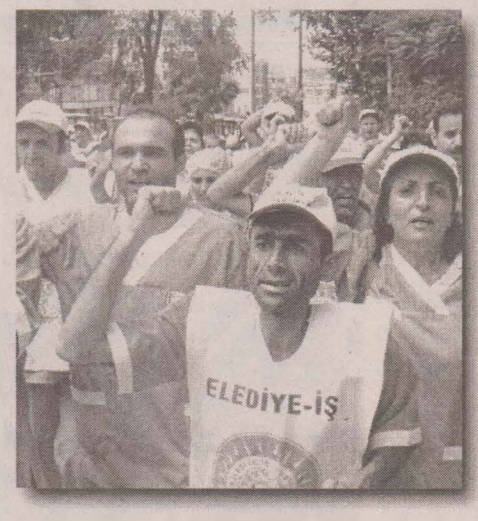
Topkapı İşçi Derneği

Davutpaşa Cad. Tim 1 İş Merkezi, Kat 4 No:230 Topkapı

Tel: 576 11 51 / e-mail: topkapi_iscileri@yahoo.com

Ozanın kaleminden...

"Kaderimizi ağalara, paşalara bağlamamalıyız!"

Emekçi ve işçi kardeşlerim, İşçi Derneğimiz resmi olarak açılmıştır. Hepimiz duyarlı olmalıyız. Derneğimize sahip çıkalım ki, sorunlarımızın çözümüne öncü olsun. Bunu hiçbir zaman unutmayalım; en büyük güç birlikten, beraberlikten ve örgütlenmekten doğar.

Topkapı İşçi Derneği (TİDER) olarak geçtiğimiz günlerde 15-16 Haziran 1970'de gerçekleşen büyük işçi direnişi ile ilgili bir anma etkinliği düzenledik. Etkinliğin duyurusunu yapmamıza rağmen, katılım yetersiz oldu. İşçi arkadaşlarımız yeterince duyarlı davranmadı.

Arkadaşlar, hak ve özgürlüklerimize sahip çıkmazsak, sonumuz büyük bir hüsran olur. Kendi tarihine sahip çıkmayanın geleceği olmaz. TİDER tüm işçi ve emekçinin çatısıdır. Herkesin bir şekilde desteği olmalı ve gün geçtikçe gücümüz daha da büyümeli. Gücümüz büyüsün ki, haklarımızı kazanabilelim. Kaderimizi bazı ağalara, paşalara bağlamamalıyız.

Yaşasın işçi ve emekçilerin birliği!

Sen de sesini duyur

Kurumsuz olarak çalışırsan sömürülürsün
İşçi derneğiyle bir yürürsen güçlü görünürsün
Alınteri karşılığını alırsan ancak övünürsün
Ya da asgari ücretle ömür boyu sürünürsün.

Aynı anda yüzlerce yumruk kalkarsa havaya
Bütün emekçiler kardeşiz diye bakacak davaya
Güçbirliği yapalım dernekte gelelim bir araya
Örgütlü olalım çalıştıramazlar bizi az paraya.

Emekçi alınteri ile dürüst çalışandır
Nedense hakkından daha az maaş alandır
Rahat eden kara para ile işini yoluna koyandır
Korurlar babayı herkes bilir aşikar ayandır.

Uyan ey işçi emekçi kardeş uyan
Vardır senin de sesini artık duyan
Sen de gel birleş önümüzde ışıktır doğan
Örgütlü ol ki yemeyesin kuru ekmek soğan.

Her emekçinin hakkını korur işçi derneği
Beraberce haykır kimseler yiyemez emeği
Hakkını alacaksın ki masada olsun et yemeği
Ozan Alicanım der var olsun işçi derneği.

Ozan Alican
21 Kasım 2007

Çağ temizlik işçileri direniyor

İstanbul Üniversitesi'ne bağlı Çapa, Cerrahpaşa ve Haseki Hastaneleri'nde çalışan ve bir süre önce Belediye-İş sendikasında örgütlenen işçilere kölelik sözleşmesi dayatılıyor. Bu amaçla Çapa ve Cerrahpaşa Tıp fakültelerinde çalışan 60 işçi işten atılırken 320 işçiye de sözleşmeyi kabul etmemeleri halinde işten çıkaracakları söylendi.

Fakat işçilerin bu dayatmaya karşı yanıtı eylem oldu. Bir dizi eylemle kölelik dayatmasını boşa çıkaracaklarını ilan eden işçiler 2 Temmuz günü hastanede bir basın açaklaması yaptılar. 9 Temmuz günü de rektörlüğe yürüdüler. 16 Temmuz günü ise eylemlerine devam edeceklerini duyurdular.

Belediyelerde grev kararları asılmaya devam ediyor

İstanbul Büyükşehir ve bağlı ilçe bededelerindeki TİS görüşmeleri anlaşmazlıkla sonuçlandı. Sendikanın yüzde 15 civarındaki zam talebini yüzde 8'lik dayatmayla kabul etmeyen belediye yönetimleri, işçilere sefalet ücretini reva görüyorlar. Buna karşılık işçilerin kararlılığı sürüyor. Sözleşme görüşmelerinin tıkanması üzerine birçok belediyede grev kararı alınmış durumda. Fatih, Sarıyer'in ardından Eminönü Belediyesi'nde de grev kararı asıldı. Grev kararının asıldığı sırada toplanan işçiler "Sözleşme hakkımız grev silahımız!" sloganlarını haykırdılar.

Metal iş kolunda TİS süreci başlıyor...

Kazanmak istiyorsak seyirci olmaktan çıkmalıyız!

Metal sektöründe, MESS (Metal Sanayicileri Sendikası) çatısı altında örgütlü metal patronları ile MESS'e bağlı fabrikalarda örgütlü işçiler arasındaki TİS (Toplu İş Sözleşmesi) görüşmeleri başlayacak. 2009'dan itibaren geçerli olacak TİS için pazarlığa oturacak olan MESS ile işçi sendikaları (Türk Metal, Birleşik Metal-İş ve Öz Çelik-İş) arasındaki görüşmeler Ağustos ayından itibaren başlayacak. Halihazırda sendikalar kendi sözleşme taslaklarını hazırlama sürecindeler. Taslaklar hazırlandıktan sonra yasal prosedüre göre önümüzdeki aylar içerisinde resmi görüşmeler başlayacak.

TİS sürecinin nasıl sonuçlanacağı ise esas olarak masabaşındaki pazarlıklara değil, metal işçilerinin bu sürece ne düzeyde katılacaklarına bağlı. Çünkü, işçiler adına pazarlık masasına oturan sendikalardan en büyük üye sayısına sahip olan Türk Metal, patronların maşası. Bu sendikanın yönetimi, her defasında yaptıkları gibi işçiyi bağırtmadan MESS'e nasıl satacaklarının planlarını yapıyorlar. Diğer bir sendika olan Öz Çelik-İş ise din-iman siyasetiyle üyelerini uyutup Türk Metal'in imzaladığı ihanet sözleşmelerine ortak oluyor. Gerekçesi de hazır, "Bizim üyemiz az, Türk Metal'den bağımsız ne yapabiliriz ki" diyerek işçileri kandırıyorlar.

Birleşik Metal-İş Sendikası (BMİS) ise DİSK'e bağlı bir sendika olarak nispeten farklı bir yerde duruyor. Taslakları işçinin taleplerini dikkate alarak hazırlama derdinde olduklarını ifade ediyorlar. Mücadele olmaksızın hak alınamayacağına vurgu yapıyorlar. Bu doğrultuda işçileri bilinçlendirmeye çalıştıklarını da biliyoruz. Fakat gel gör ki, BMİS de iş pratiğe geldiğinde "çaremiz yok" diyerek aynı ihanet sözleşmesini imzalıyor. Oysa üye sayısı ne olursa olsun taleplerinin arkasında duracak tarzda bir mücadele yürütse, diğer sendikalara üye işçileri de arkasında sürükleyecek. Çünkü hangi sendikaya üye olursa olsun tüm metal işçilerinin herşeye rağmen umudu BMİS'tir.

Sendikaların durumu bu iken aslında suçun büyük

bölümü de işçilerin. Çünkü, işçiler süreci bir seyirci gibi izlemeye devam ediyorlar. Halbuki kendi hakları üzerine pazarlıkların yapıldığı TİS sürecinde sürece müdahale etmek için tabanda biraraya gelerek harekete geçebilirler. Gerek taslakların hazırlanması ve gerekse pazarlık sürecine bir taraf olarak dahil olabilirler. Ama bu olmayınca, satış da kaçınılmaz oluyor.

Oysa bu TİS'ler metal işçileri için çok önemli. Bu kez satışa izin verilmemeli. Çünkü gerek ücret seviyesi, gerekse de sosyal haklar dibe vurmuş durumda. Eğer örgütlenilerek mücadele edilirse, Telekom'da, lastikte ve daha birçok sektörde olduğu gibi grev kararlılığıyla hakların sökülüp alınması mümkündür.

Topkapı'da bulunan Perfektüp, İska, Taral başta olmak üzere birçok fabrikayı da ilgilendiren bu süreci işçiler lehine kazanmak için tüm işçi arkadaşlarımızı seferber olmaya çağırıyoruz.

Bir metal işçisinin kaleminden....

"20 yıllık çalışma hayatımda nice haksızlıklar gördüm, birlikte mücadelenin gereğini anladım!"

Bütün işçi arkadaşlara, emekçi dostlara merhaba...

Ben Topkapı sanayi havzasında orta ölçekli bir fabrikada çalışmakta olan bir işçiyim. 39 yıllık hayatımın 20 yıldan fazlası çalışmakla geçti ve bu daha uzun bir süre böyle devam edecek gibi görünüyor.

Yıllarca işveren, patron dediğimiz asalaklara köle gibi hizmet ettikten sonra ne kadar çalışırsam çalışayım bu sömürü düzeninde "kösenin sakalı" misali ne uzayıp ne kısaldığımı farkettim. Hayat pahalılığı, zamlar, vergiler, sosyal adaletsizlik, gelir dağılımındaki eşitsizlik, siyasilerin bu ülke insanına reva gördüğü "paran kadar sağlık", "paran kadar eğitim", insanın en temel ihtiyaçlarını karşılamasından uzak asgari ücret, mezarda emeklilik yasaları, 1980 yılından önce işçilerin büyük mücadele ve özveriyle elde ettiği kazanımlar... Hep bunlar benim çalışma hayatına atıldığım ilk yıllardan beri adım adım kaybedildi. Devleti yöneten iktidar sahipleri, dış sermaye ve iç sermayenin oluşturduğu kapitalist, burjuva, patron kesimi tarafından hazırlanan yasa ve kanunlarla işçinin üzerine, avına çullanın kurt gibi çöktüler. 70 milyonluk ülke nüfusunun yüzde 5'lik kesimini oluşturan bu kapitalist-burjuva-politikacı takımı hergün hazırladıkları ve yasalaştırdıkları yeni kanun, yönetmelik, genelge vb. uygulamalarla işçi ve emekçileri sömürmenin olanaklarını artırmaktadır. Servetlerine servet katmakta, işçi-emekçi-emekli kesimini açlığa ve yokluğa, karanlık bir geleceğe mahkum etmektedir.

Kardeşlerim; yıllarca çalışıp bir ev, bir araba sahibi olamıyoruz. Hergün daha fazla yoksullaşıyoruz. Çocuklarımızın eğitim, sağlık imkanları ellerinden alınıyor. İşsizler ordusuna bir de çalışıp da aç olanlar ordusu ekleniyor. Gün geçmiyor ki yeni bir kanun hazırlanıp işçinin elinden bir hakkı alınmasın. Yeni çıkan yasalarla emekli olmak için en az 30 yıl çalışmak gerekecek. Hadi çalıştık diyelim, bu kadar emek verdikten sonra emekli olacağımızın garantisi var mı, yok!

İşçi kardeşler; bu asalak takımı kendilerine gelince kıyak emeklilik, ballı maaş kanunları çıkarıp servetlerine servet katarken çocuklarını yurtdışında okuturken, evlatlarına gemiler alıp şirketler kurarken, Amerika'da yazlık Avrupa'da kışlık ev alırken, İsviçre bankalarında paralarını garantilerken biz işçiler olarak hala bunları göre göre birlik olamıyoruz. Üstüne üstlük birbirimizle didişiyoruz. Asıl düşmanımız olan düzen güçleri ve patron takımı işçi-emekçi kısmının bu zaafından yararlanıp her gün saldırılarına, sömürülerine yenilerini ekliyor ve sürekli yeni zaferler kazanıyor.

İşçi dostlar; biz bu dünyada en büyük gücüz. Makinaları ellerimiz, çarkları kollarımız çalıştırır. Bizim en büyük eksiğimiz güvensiz, dağınık ve örgütsüz oluşumuzdur. Artık buna bir son verme zamanı gelmedi mi? Bu yılki 1 Mayıs'ta gördük ki aslında onlar bizden korkuyor. Birlik olmamız onları ürkütüyor. Askeriyle, polisiyle, tankıyla, gazıyla, copuyla üzerimize vahşice saldırmalarının sebebi bu korkudur. O günü ve özellikle geçen yılki 1 Mayıs'ı yaşayanlar birlik olunduğunda neler yapılabileceğini herkese gösterdiler.

İşçi kardeşlerim; çalışmış olduğum 20 yıldan fazla sürede bu ülkede her türlü haksızlığa uğradım ve şahit oldum. İnsanlık dışı vergiler, yasalar, işkenceler... Ülke insanının geleceğinin emperyalistlere peşkeş çekildiğini, ülke değerlerinin satışa çıkarıldığını gördüm. Çocuklarımın gelecekte köle olacağına, aç kalacağına inanıyorum. Bu düzende başka türlüsü de olamaz zaten. Buna dur demek için hepinizi birlik olmaya, mücadele etmeye davet ediyorum.

Yaşasın işçilerin birliği, halkların kardeşliği!

Güneş Plastik patronu ne yapmak istiyor?

Eski işçiler bilir; işverenler girdi-çıktı yaparak, işçilerin kıdem tazminatlarını ve yıllık ücretli izin haklarını yıllarca gaspederler. Geçmişte bu konu ile ilgili birçok dava açıldı. Birçok tartışma yapıldı. Ama patronlar halen bu şekilde haklarımızı gaspetmeye devam ediyorlar.

Güneş Plastik patronu bunlardan biri. Adamın Ferpet, Fer Plastik, Patika Plastik gibi gerçekten plastikten tabela flamaları var. Aynı işyerinde çalışan 40 işçinin bir o firmaya, bir bu firmaya girdi-çıktı yapılıyor. Ama işçilerin kanundan haberi yok.

4857 sayılı İşkanunu'nun 6. maddesine göre bir işyerinde veya aynı işverenin başka işyerlerinde çalışan işçilere giriş-çıkış yaptırılamaz, iş sözleşmesi feshedilemez. İşveren işçinin ilk işe girişinden itibaren tüm alacaklarından sorumludur.

Aynı yasanın 54. maddesi yıllık ücretli izinleri tanımlıyor. Buradan okuyalım: *"İşçinin kıdem süreleri aynı işverenin bir veya çeşitli işyerlerinde çalıştıkları tüm süreler birleştirilir."*

Görülüyor ki, giriş-çıkışlar izin hakkını kaybetme nedeni olmadığı gibi, izin süresini kaybetme nedeni de olamaz. Yani işveren bir işçinin yedi yıllık kıdemine karşılık, *"sen geçen yıl giriş-çıkış yaptın, kıdemin bir yıl, al sana bir yıllık izin"* diyemez.

Aynı yasanın 56. maddesi yıllık izin hakkının nasıl kullanılacağını anlatıyor:

Yıllık izinler bölünemez.

Tatil ve istirahatlar çalışma süresinden de, izin süresinden de mahsup edilemez.

Diğer ücretli veya ücretsiz izinler yıllık ücretli izinden sayılamaz.

Yani denebilir ki, yıllık ücretli iznin dokunulmazlığı var.

Yeri gelmişken bir de izin sürelerine değinelim.

Yasanın 53. maddesinde tanımlanan izin süreleri şöyle:

Bir yıldan beş yıla kadar ONDÖRT gün

Altı-onbeş yıl arası YİRMİ gün

Onbeş yıl ve fazlası YİRMİALTI gün yıllık ücretli izin verilir. Bu süreler sözleşmelerle uzatılır, fakat kısaltılamaz.

Onsekiz yaşından küçük ve elli yaşından büyük işçilerin izinlerine bir hafta ilave edilir.

Güneş Plastik patronunun yaptığı gibi giriş-çıkış oyunları ile yıllık ücretli izin süreleri gaspedilemez. Yıllık izin hakkını kullanamayan işçiler Bölge Çalışma Müdürlüğü'ne doğrudan başvurabilir, iş mahkemelerine de dava açabilirler.

Bu durum kıdem tazminatı sürelerinin hesabında da geçerlidir. Hak gaspına sessiz kalmamalı, patronların oyununu bozacak adımları atmaktan kaçınmamalıyız.

2. Matbaacılar Sitesi'nde havalandırma koşulları insan sağlığını tehdit ediyor

Merhaba işçi arkadaşlar,

2. Matbaacılar Sitesi'nde çalışan bir işçiyim. İnsan sağlığını kötü etkileyen havalandırma yetersizliğinden bahsetmek istiyorum. Bildiğiniz gibi 2. Matbaacılar Sitesi'nde 970 işyeri bulunmaktadır. Sitenin, dükkanların küçük ve koridorların dar, her taraftan kapalı bir alan olduğunu biliyoruz. Yalnız burada en büyük sorun çalışan işçi arkadaşların bu kapalı alan içinde her türlü boya, tiner, spragom, amonyak, serigrafi kokusuna maruz kalarak çalışıyor olmasıdır. Öyle ki, içeriye girdiğiniz zaman suratınıza ve burnunuza bir gaz bulutu çarpar. Burada çalışanlar sürekli bu etkilere maruz kalıyor. İnanın akşam iş çıkışında dışarıya çıktığımda temiz hava soluduğum zaman, başım dönmeye başlıyor. Bunun en büyük sebebi, bütün gün site içinde havasız ve zehirli gazlar içerisinde kalmamızdır.

Şu an bu konuda herhangi bir çalışma yok. Dükkanların içinde havalandırma yok, koridorlarda havalandırma yok. Burada insanlar resmen ölüme davetiye çıkaran koşullarda çalışıyorlar. Ayrıca çoğu koridorlarda klimaların bulunması ve koridorlara sıcak hava üflemesi dükkanların içini dahi kokuya boğuyor ve küçücük mekanlar bunaltıcı bir ortama dönüştürüyor. Koridorlarda klimaların yasak olması gerek, ama burada herşey serbest. Dükkanlardaki ve koridorlardaki kimyasal kokuların dışarı atılması, insan sağlığını koruyacak önlemlerin bir an önce alınması gerekiyor.

Metin-bir selefon ustası

Topkapı İşçi Derneği'nde 15-16 Haziran etkinliği

Topkapı İşçi Derneği 15-16 Haziran direnişinin 38. yıldönümünü düzenlediği bir etkinlikle selamladı. Türkiye işçi sınıfının tarihindeki en büyük direnişlerinden olan 15-16 Haziran direnişiyle işçi sınıfı, sermayeye karşı dişe diş bir mücadeleyle haklarını korumasını bilmişti. Direnişin en önemli merkezlerinden biri olan Topkapı'da 38 yıl sonra bir anma etkinliğinin düzenlenmesi son derece anlamlıydı. Çünkü, bugün kölelik şartlarının egemen olduğu bir çalışma düzeninde yaşayan Topkapı işçisinin, önceki kuşakların yarattığı bu büyük işçi direnişinden öğrenmeye ve onun yolundan gitmeye ihtiyacı var. Bundan dolayı, yapılan anma etkinliği hem tarihimizden öğrenmek, hem de tarihimizin ışığında bugünümüzü tartışmak bakımından son derece yararlı oldu.

Etkinlik, işçi sınıfının davası uğruna ölenler için yapılan saygı duruşuyla başladı. Ardından bir işçi arkadaşımız 15-16 Haziran ruhunu etkinliğimize taşıdı. O dönemin koşullarını ve direnişin nasıl gerçekleştirildiğini anlattı.

Bu konuşmanın ardından direnişi anlatan bir sinevizyon gösterimi yapıldı. Direnişe ait görüntülerin kullanıldığı gösterim son derece etkileyiciydi. İşçilerin nasıl kararlıca direndiğini ve direnişin nasıl dalga dalga yayıldığını anlatan film aynı zamanda

öğreticiydi de.

Etkinlik daha sonra söyleşiyle devam etti. Birçok işçi arkadaşın söz alarak konuştuğu söyleşide özellikle yeni 15-16 Haziranlar'a ihtiyaç olduğu vurgusu yapıldı. Geçmiş ve bugün karşılaştırılarak işçilerin bugün neden birlik olamadıkları, neden haklarını kararlıca savunamadıkları konusuna değinildi. Canlı bir tartışma biçiminde geçen söyleşi, örgütlenmenin özel önemine vurgu yapılarak bitirildi.

Etkinlik, daha sonra okunan şiirler ve dernek bünyesinde işçi arkadaşlardan oluşturulan müzik topluluğunun söylediği işçi marşlarıyla noktalandı.

"İşçiler arasındaki rekabet her türlü yozluğa zemin hazırlıyor!"

Ben işyerindeki sisteme ve çalışanların durumuna değinmek istiyorum. En çok zorlandığımız sorun, patronların sıradan bir işçiyi kullanmaları oluyor.

Genelde yönetim ile taşeron olarak kullanılan işçiler birlikte çalışıyorlar. İşçilere karşı sinsi planlar yapılıyor. Ücret ve mesai gibi konular üzerinde dalavereler çeviriyorlar.

Şu an piyasada ciddi bir durgunluk var. Patronlar ayakta kalmak için işçileri yıldırma politikası izliyorlar. Yıldırma politikasıyla işçiye istedikleri koşulları kabul ettirmeye çalışıyorlar.

İşçilerin nasıl sömürüldüklerini bilmeleri gerekiyor. Tabii bazı işçiler başını kaldırmaya çalışıyor. Fakat bazı taşeronlar yönetimle işbirliği yaparak buna engel oluyor.

Piyasada işçiler arasında çok ciddi bir rekabet var. Bu rekabet koşulları, bir savaş gibi sürüyor. Ama bu rekabetin kaybedeni işçiler oluyor. Bazı işçiler işsizlik korkusuyla da, patronlar tarafından dayatılan şartlara boyun eğiyorlar. Emekliler ve göçmen işçiler bu bakımdan en kötü örnekler. Yaşı genç, çocuk denecek işçiler yine bu rekabeti kızıştırıyorlar. Bundan dolayı ustalık isteyenler dışındaki işlerde ücretler çok kötü durumda.

Bu ortam işçiler arasına her türlü ahlaksızlığa ve yozluğun girmesine zemin hazırlıyor.

Söyleyeceklerim bunlar, daha sonraki sayıda yeniden görüşmek üzere…

Cahit-ofset ustası

İşçiler ne darbeci generallerin ne de sermaye uşağı AKP'nin peşinden gidecek!

Çünkü hepsi de işçi düşmanı, sermaye ve Amerikan uşağıdır!

Bugünlerde Ergenekon operasyonundan bahsetmeyen yok gibi. İçlerinde orgeneraller düzeyinde askerlerin, gazetecilerin, patronların, mafya bozuntularının olduğu çok sayıda kişi gözaltına alınıp tutuklandı. İddiaya göre, Ergenekon adı altında bir araya gelen bu güçler hükümete yönelik bir darbe hazırlığı içerisindelermiş. AKP'nin başında olduğu kesim bu operasyonu yapmakla "demokratikleşme" adına oldukça ciddi bir adım attığını savunuyor. Operasyonun hedefinde bulunanlar ile onların destekçileri ise bunun AKP'nin muhaliflerini temizleme operasyonu olduğu iddiasındalar.

Kısacası herkesin eylemine büyük anlamlar yüklediği düzen güçlerinin iç iktidar kavgasının ortasındayız. Kimi arkadaşlar, taraflardan birini haklı bulup onu destekliyor. Ama mesele şu ki arkadaşlar, tarafların hamlelerine yüklediği bu anlamlar laftan öteye bir anlam taşımıyor. Gerçekte işçilerin sömürüsü üzerine kurulu bu düzenin tepesinde kimin bulunacağı, güç ve iktidarın hangi düzen gücünün elinde toplanacağıyla ilgili bir kavgadır bu. Yeni palazlanan Anadolu sermayesi denilen kesimin temsilcisi konumundaki AKP, devlet kademelerindeki ağırlığını arttırmak isterken, bugüne kadar bu kademeleri tutanlar ise direniyorlar. Söz konusu olan, büyük ayrıcalıklar ve rantlar olunca da kavga şiddetli oluyor. Yoksa hiçbirinin işçinin ve emekçinin sorunuyla, hakkıyla ve hukukuyla ilgilendiği yoktur.

Madem darbeye karşı demokrasi mücadelesi veriyorlar, öyleyse 12 Eylül darbecilerini niye tutuklamıyorlar. Madem demokrasi mücadelesi veriyorlar, neden işçilerin örgütlenmesinin önündeki 12 Eylül yasaklarını koruyorlar, neden 1 Mayıs'ta işçilere karşı ancak darbe dönemlerinde görülecek bir şekilde saldırıyorlar.

Ya AKP karşısında şimdilerde mağdur rolü oynayanlar! Onların da işçi hakları söz konusu olduğunda AKP'den farkı yoktur. Zaten zerre kadar AKP'nin işçi düşmanı politikalarına itirazları bulunmamaktadır. Bu darbeci, sözde anti-amerikancı gerçekte her şeyleriyle Amerikan düzeninden beslenen bu kişilerin işçi haklarının gaspını, ya da milyonların açlık ve sefalet koşullarında yaşamalarını sorun etmediklerini biliyoruz.

İşçiler ve emekçilerin safı sömürücü düzenleri sözkonusu olduğunda birleşenlerin, aralarında hiçbir sorun yaşamayanların taraflarından biri değildir. İşçi ve emekçilerin kavgası, her iki tarafıyla birlikte bu düzene karşıdır. İşçinin kanı ve canıyla bu düzenden beslenen emek düşmanı güçlere karşı kavga bayrağını yükseltmektir.

İşçi Bülteni Özel Sayı 327 * Fiyatı: 25 YKr * Temmuz 2008 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ* EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Millet Cad. 50/10 Fatih/İstanbul * Tel/Fax: 0 (212) 621 74 52 * Baskı: Özdemir Mat Davutpaşa Cad Güven Sanayi sit C Blok No: 242 Topkapı İstanbul * 577 54 92